

Životopis Stanislava Knitla

Pan Stanislav Knitl se narodil během druhé světové války - 12. listopadu 1944 - ve Veselí nad Moravou v rodině obchodníka. Spolu s ním s rodiči vyrůstali další dva starší sourozenci: sestra a bratr. Pan Knitl žil v těžké a složité poválečné době, přesto popsal své dětství jako krásné a bezstarostné. Prožíval ho velmi intenzívně v rodném městě se svými nejbližšími šesti kamarády.

Po maturitě na veselském gymnáziu vystudoval na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého ve Zlíně (tehdejší Gottwaldově) v roce 1967 obor učitelství pro 6. až 9. třídu základní školy v předmětech český jazyk a dějepis. Kantořinu si zvolil, jak sám říká, z vlastní vůle a přesvědčení, práce s dětmi jej velmi bavila, bral ji nejen jako zaměstnání, ale také jako poslání.

První škola, na které učil, byla základní škola v Žeravicích u Bzence. A osobou, která jej nejvíce inspirovala a ovlivnila profesně, byl právě ředitel této žeravické školy, který se cíleně věnoval začínajícím učitelům, a proto na tuto část života velmi rád vzpomíná. V osobním životě jej nejvíce ovlivnil svými humanistickými myšlenkami kamarád a pozdější veselský lékař a dlouholetý představitel sokolského hnutí Zdeněk Hlobil.

Pan Knitl se zúčastnil povinné prezenční vojenské služby, ale pouze jeden rok, a to díky docházce na vojenskou katedru na vysoké škole. V armádě působil jako zdravotník (ve vojenské hantýrce lapiduch), při odchodu do civilu získal dokonce hodnost kapitána. Vojenskou službu vykonával v kasárnách v Jičíně v dramatickém roce 1968, kdy se také odehrál příběh, který je zpracován ve video-reportáži.

V 70. letech 20. století se vrátil učit zpět do rodného Veselí nad Moravou. Zde dlouhá léta pracoval na zdejší Základní škole Hutník, na níž se později také stal ředitelem.

Za zlomový okamžik svého života považuje rok 2002, kdy se se svou ženou přestěhoval do Radějova, a kde také několik let působil na zdejší malotřídní škole. V roce 2002 byl ve volbách zvolen starostou vesnice Radějov a na této pozici strávil dvě funkční období (do roku 2010). Jeho zájem o učení jej přivedl ještě jednou zpět do školství, a to na soukromou střední školu ve Strážnici, kde se stal na několik let jejím ředitelem.

Pan Knitl zasvětil celý svůj život učení. Učil český jazyk, dějepis, tělesnou výchovu a brannou výchovu. Mezi jeho koníčky patřil kolektivní sport. Aktivně hrál volejbal, florbal a házenou. Během let se stal i trenérem těchto sportů. Jedním z jeho největších trenérských úspěchů byla tak kvalitní příprava družstva mladých volejbalistek, že díky ní se mohli zúčastnit celostátní dorostenecké ligy. Má také velmi rád historii, rád cestuje, je vášnivý čtenář a zahrádkář, a jak sám říká, dobře jí a hodně spí.

Po 42 letech učitelské kariéry pan Stanislav Knitl nyní prožívá svůj zasloužený důchod v Radějově. Toto místo popsal jako ideální místo ke stárnutí. Ale nenechte se mýlit, je stále aktivní, dodnes pořádá například tábory pro děti.

Vzkaz pana Stanislava Knitla mladé generaci zní: „Pracovat na sobě tak, aby se za sebe nemuseli stydět. Anebo také, jak to jednou řekl nějaký moudrý člověk, aby - když by se podívali za sebe na ten svůj život - po nich nezůstaly jen prázdné měchy od vína.“